

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (második tanács)

2022. május 12.*

Tartalomjegyzék

Jogi háttér	3
A Kereskedelmi Világszervezet joga	3
Az uniós jog	4
A jogvita előzményei	7
A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott ítélet	8
A felek kérelmei a Bíróság előtt	10
A fellebbezésről	10
A z első jogalapról	11
A felek érvelése	11
A Bíróság álláspontja	12
A második jogalapról	15
A felek érvelése	15
A Bíróság álláspontja	17
A harmadik jogalapról	19
A felek érvelése	19
A Bíróság álláspontja	20
A csatlakozó fellebbezésről	23
A z első jogalapról	23

* Az eljárás nyelve: angol.

A felek érvelése	23
A Bíróság álláspontja	24
A második jogalapról	26
A felek érvelése	26
A Bíróság álláspontja	26
A költségekről	27

„Fellebbezés – Dömping – (EU) 2017/763 végrehajtási rendelet – A Koreai Köztársaságból származó egyes könnyű hőpapírok behozatala – Végleges dömpingellenes vám – (EU) 2016/1036 rendelet – 6., 16. és 18. cikk – Bizonyítás – A dömpingellenes kérdőívre adott válaszon kívül nyújtott információk – A dömpingszámítást befolyásoló értékesítések súlyozása – A 2. cikk (1) és (3) bekezdése – A rendes érték kiszámítása – Számítási módszerek közötti hierarchia – A 3. cikk (2) és (3) bekezdése – Kár – Az árleszorítás-különbözet kiszámítása – Csatlakozó fellebbezés – A 2. cikk (11) bekezdése – A dömping teljes mértéke – 18. cikk – A dömpingellenes kérdőív megválaszolása alóli mentesség – Együttműködés elmaradásának hiánya”

A C-260/20. P. sz. ügyben,

az **Európai Bizottság** (képviselik kezdetben: J.-F. Brakeland és A. Demeneix, később: J.-F. Brakeland és G. Luengo, meghatalmazotti minőségben)

fellebbezőnek

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2020. június 11-én benyújtott fellebbezése tárgyában,

a többi fél az eljárásban:

a **Hansol Paper Co. Ltd** (székhelye: Szöul [Dél-Korea], képviselik: J.-F. Bellis, B. Servais és V. Crochet avocats)

felperes az elsőfokú eljárásban,

a **European Thermal Paper Association (ETPA)** (székhelye: Zürich [Svájc], képviselik: H. Hobbelen, B. Vleeshouwers és K. Huyghebaert advocaten, valamint J. Rivas abogado)

beavatkozó fél az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (második tanács),

tagjai: A. Prechal tanácselnök (előadó), J. Passer, F. Biltgen, N. Wahl és M. L. Arastey Sahún bírák,

főtanácsnok: P. Pikamäe,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

a főtanácsnok indítványának a 2022. január 13-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Fellebbezésében az Európai Bizottság az Európai Unió Törvényszéke 2020. április 2-i Hansol Paper kontra Bizottság ítéletének (T-383/17, nem tették közzé, a továbbiakban: megtámadott ítélet, EU:T:2020:139) hatályon kívül helyezését kéri, amelyben a Törvényszék a Hansol Paper Co. Ltd (a továbbiakban: Hansol) által gyártott termékeket érintő részében megsemmisítette a Koreai Köztársaságból származó egyes könnyű hőpapírok behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről szóló, 2017. május 2-i (EU) 2017/763 bizottsági végrehajtási rendeletet (HL 2017. L 114, 3. o.; a továbbiakban: vitatott rendelet).
- 2 Csatlakozó fellebbezésében a European Thermal Paper Association (ETPA) a megtámadott ítélet megsemmisítését kéri.

Jogi háttér

A Kereskedelmi Világszervezet joga

- 3 A többoldalú tárgyalások uruguayi fordulóján (1986–1994) elért megállapodásoknak az Európai Közösség nevében a hatáskörébe tartozó ügyek tekintetében történő megkötéséről szóló, 1994. december 22-i 94/800/EK tanácsi határozattal (HL 1994. L 336., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 21. kötet, 80. o.) az Európai Unió Tanácsa jóváhagyta a Marrakeshben 1994. április 15-én aláírt, a Kereskedelmi Világszervezet létrehozásáról szóló egyezményt, valamint az ezen egyezmény 1–3. mellékletében szereplő megállapodásokat, amelyek közé tartozik az 1994. évi Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény VI. cikkének végrehajtásáról szóló megállapodás (HL 1994. L 336., 103. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 21. kötet, 189. o.; a továbbiakban: dömpingellenes megállapodás).
- 4 A dömpingellenes megállapodásnak „A dömping tényének megállapítása” címet viselő 2. cikke a következőképpen rendelkezik:

„2.1. A Megállapodás alkalmazásában egy termék akkor tekinthető dömpingeltnek – azaz egy másik ország kereskedelmébe a rendes értéknél alacsonyabb értéken bevezetett terméknek –, ha az egyik országból a másik országba exportált termék exportára alacsonyabb, mint a hasonló terméknek a rendes kereskedelmi forgalomban érvényesülő összehasonlítható ára akkor, ha a terméket az exportáló országban való felhasználásra szánták.

2.2. Ha az exportáló ország belföldi piacán a rendes kereskedelmi forgalomban hasonló terméket nem értékesítenek, vagy ha a sajátos piaci helyzet vagy az exportáló ország belföldi piacán történő értékesítés alacsony volumene miatt ezek az eladások nem teszik lehetővé a megfelelő

összehasonlítást, a dömping különbözetet úgy kell megállapítani, hogy összehasonlítást kell végezni valamely megfelelő harmadik országba exportált hasonló termék összehasonlító árával, amelynek reprezentatív árának kell lennie, vagy pedig az előállítási költségekkel a származási országban, amelyekhez hozzá kell adni az ügyviteli, értékesítési és általános költségeket, továbbá a nyereség észszerű összegét.

[...]

Az uniós jog

- 5 Az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 2016. június 8-i (EU) 2016/1036 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2016. L 176., 21. o.; a továbbiakban: alaprendelet) 1. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) Dömpingellenes vám alkalmazható minden olyan dömpingelt termékre, amelyek az Unióban történő szabad forgalomba bocsátása kárt okoz.

(2) Egy termék akkor tekinthető dömpingelt terméknek, ha az Unióba irányuló exportára alacsonyabb, mint egy hasonló terméknek a szokásos kereskedelmi forgalomban az exportáló országra megállapított összehasonlítható ára.

[...]

- 6 E rendeletnek „A dömping tényének a megállapítása” címet viselő 2. cikke előírja:

„(1) A rendes érték rendszerint az exportáló országban a független vevők által a szokásos kereskedelmi forgalom keretében ténylegesen fizetett vagy fizetendő árakon alapszik.

Amennyiben azonban az exportőr az exportáló országban nem állít elő vagy nem értékesít hasonló terméket, a rendes értéket más értékesítők vagy gyártók árai alapján is meg lehet állapítani.

[...]

(2) A rendes értéket rendszerint a hazai felhasználásra szánt hasonló termék értékesítése alapján kell megállapítani, ha ezek az értékesítések elérik az érintett termék Unióban eladott mennyiségének öt vagy ennél nagyobb százalékát. Kisebb eladási mennyiséget is lehet azonban használni, amennyiben például a felszámított árak az érintett piacon reprezentatívnak minősülnek.

(3) Ha a szokásos kereskedelmi forgalomban hasonló terméket nem értékesítenek, vagy az nem kielégítő mértékben kerül értékesítésre, vagy ha az adott piaci helyzet miatt ilyen eladások nem teszik lehetővé a megfelelő összehasonlítást, a hasonló termék rendes értékét a származási országban felmerülő előállítási költségnek és az ehhez hozzászámított értékesítési, általános és igazgatási költségeknek, valamint a nyereség észszerű összegének az alapján, vagy a szokásos kereskedelmi forgalom keretében egy megfelelő harmadik országba irányuló exportárak alapján kell kiszámítani, feltéve, hogy ezek az árak reprezentatívnak tekinthetők.

[...]

(9) Azokban az esetekben, amikor nincs exportár, vagy amikor az exportár az exportőr és az importőr vagy egy harmadik fél közötti üzleti kapcsolat vagy kompenzációs megállapodás miatt megbízhatatlannak látszik, az exportár annak az árának az alapján képezhető, amelyen az importált termék elsőként viszonteladásra kerül egy független vevő részére, illetve ha a termék nem kerül viszonteladásra független vevő részére vagy nem abban az állapotban kerül viszonteladásra, ahogy importálták, az exportár bármely észszerű alapon megállapítható.

[...]

(11) A vonatkozó tisztességes összehasonlítást szabályozó rendelkezéseknek megfelelően a dömpingkülönbség meglétét a vizsgálati időszak alatt rendszerint a rendes érték súlyozott átlagának az Unióba irányuló összes exportügylet árainak súlyozott átlagával való összehasonlítása, vagy az egyes rendes értékeknek az Unióba exportált termékek egyes exportáraival való, ügyletenkénti összehasonlítása alapján kell meghatározni. A súlyozott átlag alapján megállapított rendes értéket azonban az Unióba irányuló összes egyedi exportügylet áraival is össze lehet vetni, ha az exportárok vásárlónként, területenként vagy időszakonként jelentős eltéréseket mutatnak, és ha az e bekezdés első mondatában meghatározott módszerek nem tükrözik a gyakorolt dömping teljes mértékét. Ez a bekezdés nem zárja ki a 17. cikk szerinti mintavételt.”

7 8 E rendeletnek „A kár megállapítása [helyesen: A kár fennállásának megállapítása]” címet viselő 3. cikke értelmében:

„(1) E rendelet alkalmazásában a »kár«, amennyiben másként nincs meghatározva, az uniós gazdasági ágazatnak okozott jelentős hátrányt, az uniós gazdasági ágazatnak jelentős hátrány okozásával való fenyegetését, illetve az uniós gazdasági ágazat létrehozásának jelentős hátráltatását jelenti, és e cikk rendelkezéseinek megfelelően kell értelmezni.

(2) A kár megállapításának [helyesen: A kár fennállása megállapításának] egyértelmű bizonyítékokon és az alábbiak tárgyilagos vizsgálatán kell alapulnia:

a) a dömpingelt behozatal mennyisége és a dömpingelt behozatalnak az Unió piacán lévő hasonló termékek árára gyakorolt hatása; és

b) az ilyen behozatalnak az uniós gazdasági ágazatra gyakorolt hatása.

(3) A dömpingelt behozatal mennyiségét illetően vizsgálni kell, hogy a dömpingelt behozatal abszolút mértékben vagy az Unión belüli gyártáshoz, illetve fogyasztáshoz viszonyítva jelentős mértékben nőtt-e. A dömpingelt importnak az árra gyakorolt hatásával kapcsolatban vizsgálni kell, hogy a dömpingelt behozattal történt-e jelentős áralakítás az uniós gazdasági ágazat valamely hasonló termékének árával való összehasonlításban, vagy hogy az ilyen behozatal hatása az árakat jelentős mértékben leszorítja-e, vagy jelentős mértékben megakadályozza-e azt az áremelkedést, amely egyébként bekövetkezett volna. Ezen tényezők közül egynek vagy többnek a fennállása sem ad szükségszerűen döntő útmutatást.”

8 Ugyanezen rendeletnek „A vizsgálat” címet viselő 6. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) „Az eljárás megindítását követően a Bizottság, a tagállamokkal együttműködve, uniós szinten vizsgálatot indít. Az ilyen vizsgálatnak ki kell terjednie mind a dömpingre, mind a kárra, és a kettőt egyszerre kell vizsgálni.

A reprezentatív tények megállapítása céljából ki kell választani egy vizsgálati időszakot, amely a dömping esetében rendszerint az eljárás megindítását közvetlenül megelőző hat hónapnál nem lehet rövidebb.

[...]

(2) „Azoknak a feleknek, akik a dömpingellenes vizsgálat során kérdőíveket kapnak, a válaszadásra legalább 30 napot kell biztosítani. [...]

(8) A 18. cikkben meghatározott körülmények fennálltának kivételével, a lehető legalaposabban meg kell vizsgálni azoknak az információknak a pontosságát, amelyeket az érdekelt felek szolgáltatnak, és amelyeken a ténymegállapítások alapulnak.

[...]”

9 Az alaprendeletnek az „Ellenőrző látogatások” címet viselő 16. cikke előírja:

„(1) A Bizottság az általa szükségesnek tartott esetben látogatásokat tesz az importőrök, exportőrök, kereskedők, képviselők, gyártók, kereskedelmi szövetségek és szervezetek által nyilvántartott adatok megvizsgálása, továbbá a dömpinggel és a károkkal kapcsolatos információk ellenőrzése érdekében. Megfelelő tartalmú és határidőre megküldött válasz hiányában a Bizottság úgy dönthet, hogy nem végzi el az ellenőrző látogatást.

[...]”

10 E rendeletnek „Az együttműködés hiánya” címet viselő 18. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) „Azokban az esetekben, ha az érdekelt felek bármelyike megtagadja a szükséges információkhoz való hozzáférést, vagy azokat nem szolgáltatja az e rendeletben megszabott határidőn belül, illetve ha a vizsgálatot jelentősen hátráltatja, a rendelkezésre álló tények alapján átmeneti vagy végleges, megerősítő vagy nemleges ténymegállapítások tehetők.

Ha megállapítást nyer, hogy az érdekelt felek bármelyike hamis vagy félrevezető információkat szolgáltatott, ezeket az információkat figyelmen kívül kell hagyni, és a rendelkezésre álló tényeket lehet használni.

Az érdekelt feleket tájékoztatni kell az együttműködés hiányának következményeiről.

[...]

(3) Az érdekelt fél által benyújtott információkat abban az esetben sem szabad figyelmen kívül hagyni, ha azok nem minden szempontból tökéletesek, feltéve, hogy az észszerűen pontos ténymegállapítást a hiányosságok nem nehezítik meg indokolatlanul, az információk ellenőrizhetők, és azokat időben és megfelelő módon nyújtják be, továbbá hogy a fél a legjobb tudása szerint járt el.

[...]”

A jogvita előzményei

- 11 A jogvita előzményei a megtámadott ítélet 1–22. pontjában kerültek kifejtésre, és azok a következőképpen foglalhatók össze.
- 12 A Hansol dél koreai székhelyű társaság, amely könnyű hőpapírok gyártásával és – többek között az Európai Unióba történő – exportjával foglalkozik.
- 13 2016. február 18-án, az európai könnyűhőpapír-gyártók érdekeit képviselő EPTA nonprofit szervezet által benyújtott panaszt követően a Bizottság dömpingellenes eljárást indított a Dél-Koreából származó, négy különböző KN-kód alá tartozó, legfeljebb 65 g/m² tömegű könnyű hőpapírok – legalább 20 cm szélességű, (a papírral együtt) legalább 50 kg tömegű és (a papírral együtt) legalább 40 cm átmérőjű tekercsben (a továbbiakban: óriástekercs) kiszerveve, egyik vagy mindkét oldalán alapréteggel bevonva is, egyik vagy mindkét oldalán hőérzékeny anyaggal (festék és előhívószer keveréke, amelyek hőhatásra reakcióba lépve filmréteget képeznek) bevonva, fedőréteggel is (a továbbiakban: érintett termék) – behozatalára vonatkozóan.
- 14 A Hansol a 2015. január 1-jétől 2015. december 31-ig terjedő vizsgálati időszakban az érintett terméket az Unióban független vevők, valamint egy kapcsolódó kereskedő, a Hansol Europe BV és négy kapcsolódó átalakító, nevezetesen a Schades Ltd, a Schades Nordic A/S, a Heipa technische Papiere GmbH (a továbbiakban: Heipa) és az R+S Group GmbH (a továbbiakban: R+S) részére értékesítette. E kapcsolódó átalakítók tevékenysége többek között abban állt, hogy az érintett terméket új, „kis tekercsökké” alakították át, amelyeket az Unióban független vagy kapcsolódó vevőknek értékesítettek.
- 15 Egy másik dél-koreai exportáló gyártó, a Hansol Artone Co. Ltd (a továbbiakban: Artone), amely kapcsolatban állt a Hansollal, együttműködött a dömpingellenes vizsgálatban.
- 16 2016. február 19-én, miután megkapta az érintett termék exportáló gyártóinak címzett dömpingellenes kérdőívet, a Hansol azt kérte, hogy a Schades Nordic, a Heipa és az R+S mentesüljön az e kérdőív kitöltésére vonatkozó kötelezettség alól, tekintettel arra, hogy e társaságok nem értékesítették, illetve korlátozott számban értékesítették az érintett terméket független uniós vevők részére.
- 17 2016. február 23-án a Bizottság helyt adott e kérelemnek, fenntartva magának a jogot, hogy további felvilágosítás- vagy információkérésekkel éljen.
- 18 2016. március 7-én, a Hansol által szolgáltatott egyes információk vizsgálatát követően a Bizottság úgy határozott, hogy a Schades Nordicnak, a Heipának és az R+S-nek válaszolnia kell a dömpingellenes kérdőív egyes részeire.
- 19 2016. március 21-én, a Schades helyiségeiben tett látogatást követően a Bizottság jelezte a Hansolnak, hogy a 2016. március 7-i információkérés immár a Schadesre korlátozódik.
- 20 2016. április 15-én a Bizottság visszaigazolta a Hansol, az Artone, a Hansol Europe és a Schades által a dömpingellenes kérdőívre adott válaszok kézhezvételét. 2016. június 15. és augusztus 26. között a Bizottság helyszíni látogatásokat tett e társaságok helyiségeiben.

- 21 A Bizottság 2016. november 16-án elfogadta a Koreai Köztársaságból származó egyes könnyű hőpapírok behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről szóló (EU) 2016/2005 végrehajtási rendeletet (HL 2016. L 310., 1. o.).
- 22 2016. november 17. és 2017. március 23. között a Hansol előterjesztette a Bizottság ideiglenes és végleges megállapításait tartalmazó tájékoztató dokumentumokra vonatkozó észrevételeit.
- 23 2017. május 2-án a Bizottság elfogadta a vitatott rendeletet, amely az érintett termék behozatalára vonatkozóan nettó tonnánként 104,46 euró rögzített összegű végleges dömpingellenes vám kivetését írja elő.

A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott ítélet

- 24 A Törvényszék Hivatalához 2017. június 20-án benyújtott keresetlevelével a Hansol a vitatott rendelet részleges megsemmisítése iránti keresetet terjesztett elő.
- 25 Keresetének alátámasztása érdekében a Hansol öt jogalapra hivatkozott. A fellebbezésben és a csatlakozó fellebbezésben előadott jogalapok értékelése szempontjából csak az első jogalap második részének első kifogása, a második jogalap első része, a negyedik jogalap, valamint az ötödik jogalap második és harmadik része releváns.
- 26 A Törvényszék első tanácsának elnöke a 2017. november 27-i végzésével megengedte, hogy az EPTA a Bizottság kérelmeinek támogatása végett beavatkozzon.
- 27 A megtámadott ítélettel a Törvényszék megsemmisítette a vitatott rendeletet. Az első jogalpnak az alaprendelet 2. cikke (11) bekezdése megsértésére alapított második része keretében a Hansol vitatta az érintett termékre vonatkozó dömpingkülönbözlet kiszámítását. Lényegében azt állította, hogy a Bizottság nyilvánvaló értékelési hibát követett el az Unión belüli, független vevők részére történő értékesítéseknek a kapcsolódó átalakítók részére történő értékesítésekhez viszonyított súlyozásakor, amikor az előbbiek értékesítésének teljes volumenét 15–25%-ra, míg az utóbbiak teljes volumenét 75–85%-ra becsülte. A Bizottság nem vette figyelembe a Schades Nordic által a független vevők részére értékesített mennyiségeket.
- 28 A megtámadott ítélet 84–87. és 92. pontjában kifejtett indokok alapján a Törvényszék megállapította a súlyozással kapcsolatban állítólagosan elkövetett hibát. Mivel a Bizottság által végzett számítások nem tükrözték a Hansol által gyakorolt dömping teljes mértékét, a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy a Bizottság megsértette az alaprendelet 2. cikkének (11) bekezdését.
- 29 A második jogalap első részében a Hansol azt állította, hogy e súlyozási hiba miatt a Bizottság által a vitatott rendeletben kivetett nettó tonnánként 104,46 euró összegű végleges dömpingellenes vám a vizsgálat során megállapítottnál nagyobb mértékű dömpingszintet tükröz. A megtámadott ítélet 100–106. pontjában a Törvényszék helyt adott e résznek azzal az indokkal, hogy a végleges vámot a fent megállapított súlyozási hiba alapulvételével határozták meg.
- 30 A negyedik jogalap az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdésének megsértésén alapult. A Hansol arra hivatkozott, hogy a Bizottság tévesen képezte az e rendelet 2. cikkének (3) bekezdésében előírt rendes értéket. A megtámadott ítélet 152–158. pontjában a Törvényszék helyt adott e kérelmeknek. A Törvényszék lényegében megállapította, hogy annak ellenére, hogy az Artone

kétféle terméket nem értékesített a belső piacán, és hogy a Bizottság megerősítette, hogy e terméktípusok egyike a Hansol belföldi értékesítései tekintetében reprezentatívnak minősült, a Bizottság e két terméktípus tekintetében úgy határozott, hogy az alaprendelet 2. cikkének (3) bekezdése alapján meg kell állapítani a rendes értéket. A Törvényszék úgy ítélte meg, hogy az Artone rendes értékének ilyen meghatározása ellentétes az alaprendelet 2. cikkének (1) bekezdésével, amely előírja, hogy amennyiben az exportőr nem értékesít hasonló terméket, a rendes értéket más értékesítők vagy gyártók árai alapján is meg lehet állapítani, és azt nem az érintett társaság előállítási költségei alapján kell képezni. A Törvényszék elutasította a Bizottság azon körülményekre alapozott érveit, amelyek szerint a költségstruktúra vagy az értékesítési árak a Hansol és az Artone között érzékelhetően eltérőek voltak, mivel azok nem képezik részét a rendes érték tényleges árak alapján történő megállapításának módszerétől való eltéréseknek. Ennélfogva arra a következtetésre jutott, hogy a Bizottság az Artone rendes értékének meghatározása során megsértette az alaprendelet 2. cikkének (1) bekezdését.

- 31 Az ötödik jogalap második részében, amely az alaprendelet 3. cikke (1)–(3) és (5)–(8) bekezdésének, az uniós bíróságok ítélkezési gyakorlatának és a WTO határozatainak, a Bizottság korábbi határozathozatali gyakorlatának, valamint a tisztességes összehasonlítás és az egyenlő bánásmód elvének megsértésén alapult, a Hansol vitatta a kárkülönbség meghatározását. A Hansol többek között azt kifogásolta, hogy a Bizottság az alaprendelet 2. cikke (9) bekezdésének analógia útján történő alkalmazásával, az óriástekercsek exportárát mesterségesen képezve értékelte a kárt, ahelyett hogy ezen óriástekercseknek a független vevők részére történő értékesítése során ténylegesen alkalmazott végső árait vette volna alapul.
- 32 A megtámadott ítélet 197–205. pontjában a Törvényszék a kárkülönbség számítását érintő hiba fennállását állapította meg, és helyt adott az ötödik jogalap második részének. Lényegében úgy ítélte meg, hogy a Bizottság a kár fennállásának értékelése során hibát követett el azáltal, hogy a Schades által az érintett termék független vevők részére történő továbbértékesítésekor alkalmazott exportárát úgy képezte, hogy többek között levonta az értékesítési, igazgatási és más általános költségeket (a továbbiakban: SGA-költségek), valamint a nyereség észszerű összegét, hogy a képzeletbeli uniós határparitáson számított, költséget, biztosítást és fuvardíjat is tartalmazó árat (a továbbiakban: CAF-árak) kapja, ahelyett, hogy az e továbbértékesítéseket követően ténylegesen kiszámlázott értékesítési árakat használta volna, és kizárólag az értékesítéssel összefüggésben felmerült költségeket vonta volna le. Úgy ítélte meg, hogy ami az érintett terméknek a Schades által független vevők részére történő továbbértékesítését illeti, az nem a kis tekercsek értékesítésére, hanem magára az érintett termékre vonatkozott. Ebből azt a következtetést vonta le, hogy ez a termék áll versenyben az uniós gazdasági ágazat hasonló termékével, és okoz kárt ezen ágazatnak, így a kár kiszámításakor figyelembe veendő „referenciapont” nem az uniós határon, hanem a Schades független fogyasztóinak szintjén helyezkedik el.
- 33 Végül az ötödik jogalaphoz az alaprendelet 3. cikke (2), (3) és (6) bekezdése megsértésére alapított harmadik része keretében a Hansol úgy vélte, hogy az e jogalap második részében és az első jogalap második részében hivatkozott hibák az áralakítás és az áron aluli értékesítés kiszámítását is torzították.
- 34 A megtámadott ítélet 208–213. pontjában a Törvényszék megállapította, hogy a súlyozási hiba az áralakítás kiszámítását is érintette, mivel a Bizottság ez utóbbi számításnál ugyanezen súlyozást alkalmazta. Mivel nem volt kizárható, hogy ez a hiba, a kárkülönbség számítása során elkövetett

hibával együtt, hatással volt az áralakítás elemzésére és a dömpingelt importnak az uniós gazdasági ágazat hasonló termékeire gyakorolt hatására vonatkozó vizsgálatra is, a Törvényszék úgy határozott, hogy helyt ad az ötödik jogalap harmadik részének.

A felek kérelmei a Bíróság előtt

- 35 Fellebbezésében a Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság:
- helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet, utasítsa el az elsőfokú eljárásban előterjesztett keresetet, és a Hansolt kötelezze a költségek viselésére; és
 - másodlagosan, utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé, és jelenleg sem az elsőfokú eljárással, sem pedig a fellebbezési eljárással összefüggésben felmerült költségekről ne határozzon.
- 36 Az EPTA kérelmei megegyeznek a Bizottság kérelmeivel.
- 37 A Hansol azt kéri, hogy a Bíróság:
- utasítsa el a fellebbezést;
 - a Bizottságot kötelezze a fellebbezési eljárás költségeinek viselésére, és
 - az EPTA-t kötelezze a fellebbezési eljárás költségeinek viselésére.
- 38 Csatlakozó fellebbezésében az ETPA azt kéri, hogy a Bíróság:
- helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet, utasítsa el az elsőfokú eljárásban előterjesztett keresetet, és a Hansolt kötelezze a költségek viselésére;
 - másodlagosan, utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé, és jelenleg az elsőfokú eljárással és a fellebbezési eljárással összefüggésben felmerült költségekről ne határozzon.
- 39 A Hansol azt kéri, hogy a Bíróság:
- utasítsa el a csatlakozó fellebbezést, és
 - az ETPA-t kötelezze a költségek viselésére.

A fellebbezésről

- 40 Az EPTA által támogatott Bizottság három jogalapot terjeszt elő a fellebbezése alátámasztására. Az első jogalap a bizonyítékok elferdítésén és az azon adatokra alkalmazandó jogi háttér téves értelmezésén alapul, amelyekre a Bizottság az exportár képzése során támaszkodhatott. A második jogalap az alaprendelet 2. cikke (1) és (3) bekezdésének a rendes érték belső piacon való értékesítés hiánya esetén történő meghatározásával összefüggésben fennálló téves értelmezésén alapul. A harmadik jogalap az alaprendelet 3. cikkének a kapcsolt jogalanyokon keresztül az Unióba irányulóan megvalósuló export esetében az árleszorítás-különbözet meghatározása során történő téves értelmezésén alapul.

A z első jogalapról

A felek érvelése

- 41 A Bizottság azt állítja, hogy a megtámadott ítélet 84–87., 92. és 100–106. pontjában a Törvényszék tévesen értékelte az exportárnak az alaprendelet 2. cikke (9) bekezdésével összhangban történő képzéséhez szükséges bizonyítékokat.
- 42 A Bizottság elsődlegesen úgy véli, hogy a Törvényszék elferdítette a bizonyítékokat, amikor a megtámadott ítélet 85. és 86. pontjában megállapította, hogy a közigazgatási eljárás során benyújtott bizonyítékokból az következik, hogy legalább egy másik kapcsolódó átalakító, nevezetesen a Schades Nordic, továbbértékesítette a Hansoltól vásárolt érintett termék bizonyos mennyiségét. A Bizottság szerint ugyanis a Schades Nordic nem válaszolt a dömpingellenes kérdőívre, és ezen eljárás során ellenőrző látogatást sem végeztek nála, így nem tekinthető úgy, hogy az utóbbi által teljesített értékesítésekre vonatkozó bizonyítékokat az említett eljárás során terjesztették elő.
- 43 Másodlagosan a Bizottság azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen értelmezte a bizonyításra vonatkozó szabályokat. Ezenkívül a Törvényszék jogellenesen helyettesítette saját értékelésével a Bizottság értékelését.
- 44 Először is a Bizottság úgy véli, hogy annak megállapításával, hogy a Bizottságnak figyelembe kellett volna vennie a Schades Nordic adatait, a Törvényszék arra kötelezte, hogy olyan adatokat vegyen figyelembe, amelyek nem az alaprendeletnek megfelelően kialakított adatgyűjtési és -ellenőrzési eljárásból származnak. Úgy véli, hogy az objektív és pontos meghatározások érdekében a vizsgálat alá vont társaságok adatait bizonyos határidőn belül a dömpingellenes kérdőívekre adott válaszok útján kell beszereznie, amelyek hitelességét ezt követően ellenőrzik. Ellentétes az alaprendelettel és a WTO jogával, ha a Bizottságnak figyelembe kell vennie azokat az adatokat, amelyeket az érdekelt fél nem dömpingellenes kérdőívre válaszul nyújtott be, és amelyeket nem is ellenőriztek. E megfontolások annál is inkább alkalmazandók a jelen ügyben, mivel a Schades Nordic adatait adatszolgáltatás mellőzése iránti kérelemben hozták a Bizottság tudomására, így azok nem képezték a többi érdekelt fél számára hozzáférhető vizsgálati akta részét.
- 45 Másodszor a Bizottság úgy véli, hogy a Törvényszék okfejtése ellentmondásos. A Törvényszék úgy tekintette, hogy a Schades eladásai reprezentatívak voltak az összes kapcsolódó átalakító részére teljesített értékesítések tekintetében, és úgy ítélte meg, hogy a Bizottságnak figyelembe kellett volna vennie a kapcsolódó átalakítók egyedi adatait. Mivel a megtámadott ítélet nem tartalmaz olyan megállapítást, amely érvényteleníti a Bizottság azon értékelését, amely szerint a Schades adatai az exportár képzéséhez kapcsolódó három másik átalakítónak az alaprendelet 2. cikke (9) bekezdése értelmében vett értékesítéseit illetően reprezentatívak voltak, a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor arra kötelezte a Bizottságot, hogy olyan adatokra támaszkodjon, amelyeket nem a Schades Nordic szolgáltatott, és amelyeket nem ellenőriztek.
- 46 A Hansol úgy véli, hogy az első jogalapot mint nyilvánvalóan elfogadhatatlant, illetve másodlagosan mint nyilvánvalóan megalapozatlant el kell utasítani.

A Bíróság álláspontja

- 47 Ami azon kifogást illeti, amelyben a Bizottság azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen értelmezte a bizonyításra vonatkozó szabályokat, emlékeztetni kell arra, hogy az alaprendelet alkalmazásában a Bizottságnak mint vizsgálóhatóságnak a feladata annak meghatározása, hogy dömping, illetve kár áll-e fenn, és hogy van-e okozati összefüggés a dömpingelt behozatalok és a kár között. E tényezőket objektív módon, megbízható vizsgálat alapján kell megállapítani. Ugyanakkor e rendelet egyetlen rendelkezése sem biztosít olyan hatáskört a Bizottság számára, amely lehetővé tenné, hogy az érintett feleket a vizsgálatban való részvételre vagy információk szolgáltatására kényszerítse (lásd ebben az értelemben: 2017. december 14-i EBMA kontra Giant (China), C-61/16 P, EU:C:2017:968, 54. pont).
- 48 Amint az az alaprendelet 6., 16. és 18. cikkének együttes olvasatából kitűnik, amikor a Bizottság a dömping és a kár fennállását vizsgálja, elsődlegesen arra kell törekednie, hogy az érdekelt felek önkéntes együttműködésére támaszkodva releváns információkat szerezzen be. E célból e rendelet 6. cikkének (2) bekezdése alapján dömpingellenes kérdőíveket küld e feleknek. Az e kérdőívekre adott válaszok fontos információforrást jelentenek a Bizottság számára. Az említett rendelet 6. cikke (8) bekezdésének megfelelően a Bizottságnak a lehető legalaposabban meg kell vizsgálnia az így megszerzett információkat, mielőtt megállapításait ezekre alapozza. E kötelezettség teljesítése érdekében a Bizottságnak lehetősége van arra, hogy ugyanezen rendelet 16. cikke alapján ellenőrző látogatásokat tegyen.
- 49 Ebből következik, hogy az érdekelt felek önkéntes együttműködése esetén a dömpingellenes kérdőívek a Bizottság elsődleges eszközét képezik a dömpingellenes vizsgálatainak lefolytatására. A Bizottság az alaprendelet 18. cikke alapján csak azokban az esetekben tehet a rendelkezésre álló adatok alapján megállapításokat, amikor az érdekelt fél nem működik együtt a dömpingellenes vizsgálatban, és megtagadja a szükséges információkhoz való hozzáférést, vagy azokat nem szolgáltatja a megszabott határidőn belül, illetve ha a vizsgálatot jelentősen hátráltatja.
- 50 Az alaprendelet rendelkezéseinek szövegéből ugyanakkor nem tűnik ki, hogy amennyiben valamely érdekelt fél együttműködik a vizsgálatban, és a dömpingellenes kérdőívre adott válaszon kívül nyújt információkat, a Bizottság köteles lenne figyelmen kívül hagyni ezeket az információkat. Az ilyen értelmezése ezenkívül ellentétes lenne mind a Bizottság azon kötelezettségével, hogy a megkövetelt gondossággal vizsgálja meg a rendelkezésére álló információkat (lásd ebben az értelemben: 2012. március 22-i GLS-ítélet, C-338/10, EU:C:2012:158, 32. és 36. pont), mind pedig az alaprendelet azon céljával, hogy a dömpingellenes vám kivetése érdekében a dömping és a kár fennállása objektív módon megállapításra kerüljön.
- 51 Következésképpen a dömpingellenes eljárás során a Bizottság nem zárhatja ki a vele együttműködő érdekelt fél által szolgáltatott információkat pusztán azon az alapon, hogy azokat a dömpingellenes kérdőívre adott válaszon kívül nyújtották be.
- 52 A jelen ügyben a Törvényszék által a megtámadott ítélet 85. pontjában tett ténybeli megállapításokból az következik, hogy a Hansol együttműködött a vizsgálatban, és információkat szolgáltatott a Bizottságnak az érintett termék Schades Nordic általi viszonteladására vonatkozóan.

- 53 A jelen ítélet 50. és 51. pontjában kifejtett megfontolásokra tekintettel az a körülmény, hogy a Hansol az érintett termék Schades Nordic általi viszonteladására vonatkozó információkat a dömpingellenes kérdőíven kívül szolgáltatva, nem mentesíthette a Bizottságot az alól, hogy értékelje ezen információk relevanciáját, és ellenőrizze azokat.
- 54 Hasonlóképpen az a körülmény, hogy egyes érdekelt feleket mentesítettek a dömpingellenes kérdőív megválaszolásának kötelezettsége alól, nem mentesíti a Bizottságot az e kérdőívre adott válaszok keretén kívül kapott információk értékelése és ellenőrzése alól, mivel e mentességek megadása nem menti fel a Bizottságot azon kötelezettsége alól, hogy vizsgálatát gondosan folytassa le.
- 55 A Bizottság állításával ellentétben ez az értelmezés nem alkalmas arra, hogy veszélyeztesse a vizsgálat pártatlanságát, mivel az érintett információk összes további érdekelt féllel való közlésére az eljárási jogaik biztosítása érdekében nem került sor. A Bizottság ugyanis a releváns információk figyelembevételénél során nem igazolhatja a többi érdekelt fél eljárási jogai megsértésének kockázatára hivatkozva azon gondosság hiányát, amelynek biztosítására a vitatott rendelet elfogadásához vezető eljárás során volt köteles.
- 56 Végül azon kifogásokat illetően, amelyek szerint a Törvényszék elferdítette a bizonyítékokat, és jogellenesen a saját értékelésével helyettesítette a Bizottság értékelését annak megállapításával, hogy a Schades Nordic általi viszontértékesítésre vonatkozó információk releváns bizonyítékoknak minősülnek, jóllehet nem ellenőrizte azokat, a következőket kell megjegyezni.
- 57 Az EUMSZ 263. cikkben bevezetett jogszerűségi vizsgálat magában foglalja, hogy a Törvényszék mind jogi, mind pedig ténybeli szempontból felülvizsgálja a felperesek által a megtámadott jogi aktussal szemben hivatkozott érveket, és jogosult a bizonyítékokat értékelni, valamint az említett jogi aktust megsemmisíteni (lásd ebben az értelemben: 2014. július 10-i Telefónica és Telefónica de España kontra Bizottság ítélet, C-295/12 P, EU:C:2014:2062, 53. pont).
- 58 A közös kereskedelempolitika, és különösen a kereskedelempolitikai védintézkedések területén a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatából kitűnik, hogy az uniós intézményeknek az általuk vizsgálandó gazdasági és politikai helyzetek összetettségéből adódóan széles mérlegelési jogkörrel kell rendelkezniük, így e széles mérlegelési jogkör bírósági felülvizsgálatának az eljárási szabályok betartásának, a megállapított tények tényszerű pontosságának, e tényadatok értékelése során a nyilvánvaló hiba kizárásának, illetve a hatáskörrel való visszaélés kizárásának ellenőrzésére kell korlátozódnia (lásd ebben az értelemben: 2022. január 20-i Bizottság kontra Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 35. és 36. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 59 Ezenkívül a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatából az is kitűnik, hogy azon bizonyítékok Törvényszék általi felülvizsgálata, amelyekre az uniós intézmények megállapításait alapítják, nem minősül olyan új tényértékelésnek, amely az intézmények tényértékelése helyébe lép. E felülvizsgálat nem sérti ezen intézményeknek a kereskedelempolitika területén fennálló széles mérlegelési jogkörét, hanem annak megállapítására korlátozódik, hogy e bizonyítékok alátámaszthatják-e az intézmények következtetéseit. Következésképpen a Törvényszéknek nem csupán a hivatkozott bizonyítékok tárgyi valószerűségét, megbízhatóságát és következetességét kell vizsgálnia, hanem azt is ellenőriznie kell, hogy a bizonyítékok tartalmazzák-e az adott összetett helyzet értékeléséhez figyelembe veendő összes adatot, valamint hogy e bizonyítékok

alátámasztják-e a belőlük levont következtetéseket (2022. január 20-i Bizottság kontra Hubei Xinyegang Special Tube ítélet, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 37. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 60 A megtámadott ítélet 84. pontjában a Törvényszék megállapította, hogy a Bizottság által elfogadott súlyozás, amely az érintett termék teljes uniós értékesítése, valamint egyrészt a független vevők részére történő közvetlen és közvetett értékesítések, másrészt pedig a kapcsolódó átalakítók részére a kis tekerccsé történő átalakítás céljára történő értékesítések közötti összehasonlításon alapult, hatással volt a Hansol által gyakorolt dömping különbözetének kiszámítására, mivel az érintett termék közvetlen és közvetett értékesítése esetében a dömping szintje jelentősen alacsonyabb volt, mint a kapcsolódó átalakítóknak történő, az érintett termék kis tekerccsökké történő feldolgozása céljából történő értékesítés esetében. Ezt követően a Törvényszék a megtámadott ítélet 85–86. pontjában lényegében úgy ítélte meg, hogy jöllehet a Bizottság rendelkezett adatokkal a Schades Nordic által a Hansoltól beszerzett és független vevők részére továbbértékesített termékek mennyiségére vonatkozóan, úgy ítélte meg, hogy ezen értékesítésekre – a Heipa és az R+S részére történő értékesítésekhez hasonlóan – teljes egészében az érintett termék kis tekerccsökké történő átalakítása céljából került sor. Végül a Törvényszék abból a körülményből, hogy a Bizottság nem vette figyelembe a Schades Nordic adatait, azt a következtetést vonta le, hogy ezen intézmény a dömpingkülönbözet Schades adatai alapján történő kiszámításakor túl nagy súlyt tulajdonított a kapcsolódó átalakítók részére kis tekerccsökké való átalakítás céljából történő értékesítéseknek, és ezáltal növelte a Hansol által gyakorolt tényleges dömpinget. Mivel a Bizottság számításai nem tükrözték a Hansol által gyakorolt dömping teljes mértékét, a Törvényszék a megtámadott ítélet 87. pontjában úgy ítélte meg, hogy a Bizottság megsértette az alaprendelet 2. cikkének (11) bekezdését.
- 61 Ezáltal a Törvényszék oly módon gyakorolta az EUMSZ 263. cikk értelmében rá háruló jogszerűségi vizsgálatot, hogy ellenőrizte, hogy a Bizottság figyelembe vette-e az érintett terméknek a kapcsolódó átalakítók általi viszonteladására vonatkozó valamennyi releváns adatot, és hogy az így figyelembe vett adatok lehetővé tették-e ezen intézmény számára, hogy kellően megbízható módon állapítsa meg a Hansol által gyakorolt dömping mértékét.
- 62 Az a körülmény, hogy a Törvényszék nem vizsgálta meg az érintett terméknek a Schades Nordic által független vevők részére történő értékesítésére vonatkozó adatokat, nem jelenti azt, hogy elferdítette volna a bizonyítékokat, vagy a Bizottság értékelését a saját értékelésével helyettesítette volna. Mivel ugyanis ezeket az adatokat a vizsgálati eljárás során megfelelően benyújtották a Bizottságnak, amint az a jelen ítélet 52-55. pontjából kitűnik, és azok a dömping kiszámítása szempontjából *a priori* relevánsak voltak, a Bizottságnak azokat figyelembe kellett volna vennie és ellenőriznie kellett volna. A Törvényszék által gyakorolt felülvizsgálat arra irányult, hogy ezen adatok figyelmen kívül hagyása és ellenőrzésének elmaradása milyen következményekkel járt a Bizottság dömpingre vonatkozó értékelésének érvényességére nézve. Az a körülmény, hogy az említett adatokra tekintettel legalábbis lehetséges volt, hogy a Bizottság túl nagy súlyt tulajdonított a kapcsolódó átalakítók részére kis tekerccsökké való átalakítás céljából történő értékesítéseknek, és ezáltal növelte a Hansol által gyakorolt tényleges dömpinget, elegendő volt ahhoz, hogy megkérdőjelezze a Hansol által gyakorolt dömping Bizottság általi értékelésének megbízhatóságát és objektív jellegét.
- 63 Ennélfogva a Törvényszék a megtámadott ítélet 87. pontjában úgy vélhette, hogy a Bizottság számításai nem tükrözték a Hansol által gyakorolt dömping teljes mértékét. A Törvényszék tehát nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor a megtámadott ítélet 87. és 105. pontjában erre tekintettel megállapította, hogy a Bizottság megsértette az alaprendelet 2. cikkének (11) bekezdését és

9. cikke (4) bekezdésének második albekezdését. Ennélfogva a megtámadott ítélet 92. pontjában helyt adhatott az elsőfokú eljárásban hivatkozott első jogalap második része első kifogásának, a megtámadott ítélet 106. pontjában pedig helyt adhatott az elsőfokú eljárásban előterjesztett második jogalap első részének.

- 64 A Bizottság által előadottakkal ellentétben a Törvényszék ezen értékelése nem vezet ellentmondáshoz a Schades Nordic egyedi adatainak figyelembevétele és a Schades adatainak reprezentatív jellege között. Amint ugyanis a megtámadott ítélet 85. és 86. pontjából kitűnik, a Bizottság úgy döntött, hogy a Schades adatait használja fel a Hansol három másik kapcsolódó átalakítók részére történő értékesítésére vonatkozó dömpingkülönbözlet kiszámításához. E számítással összefüggésben a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a Schades volt az egyetlen, a Hansol-csoporthoz kapcsolódó átalakító, amely az érintett terméket független vevők részére értékesítette tovább. A Schades Nordic adatai azonban azt mutatták, hogy ez utóbbi az érintett termékből bizonyos mennyiséget szintén független vevők részére értékesített tovább. Tekintettel arra, hogy a Bizottság tudta, hogy a Schades az érintett termékből bizonyos mennyiséget átalakítás nélkül független vevők részére értékesített tovább, a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy ezt a helyzetet a Bizottságnak az érintett termékek többi kapcsolódó átalakító részére történő értékesítése szintjén tükröznie kellett volna. Ez az érvelés nem tartalmaz ellentmondást. A Schades adatainak reprezentatív jellege ugyanis egyáltalán nem zárja ki, hogy az ezen adatokon alapuló számítás hibás legyen, tekintettel arra, hogy nem vették figyelembe az e tekintetben releváns összes adatot.
- 65 A fenti megfontolások összességére tekintettel az első fellebbezési jogalapot teljes egészében el kell utasítani.

A második jogalapról

A felek érvelése

- 66 Az EPTA által támogatott Bizottság úgy véli, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 152–158. pontjában tévesen alkalmazta a jogot, amikor az általa lefolytatott értelmezésben abszolút módon megkülönböztette az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdésének második albekezdésében említett helyzetet, amelyben az exportőr nem értékesíti a vizsgálat tárgyát képező terméket a belső piacon, és az ugyanezen rendelet 2. cikke (3) bekezdésének első albekezdésében említett azon helyzetet, amelyben a szokásos kereskedelmi forgalomban egyáltalán nem kerül sor a termék értékesítésére, vagy amelyben az értékesítésekre nem kielégítő mértékben kerül sor. A Törvényszék ennélfogva tévesen állapította meg, hogy a Bizottság az Artone rendes értékének meghatározása során megsértette az alaprendelet 2. cikkének (1) bekezdését.
- 67 Ez az értelmezés ellentétes az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése második albekezdésének szövegével, amely a különböző nyelvi változatokban előírja, hogy a rendes értéket az említett albekezdésben leírt módszer szerint is meg „lehet” állapítani. E rendelkezés nem kötelezettséget, hanem lehetőséget ír elő. Másodszor, ezt az értelmezést az EPTA álláspontja szerint megerősíti e rendelkezés keletkezése.
- 68 Az alaprendelet 2. cikkének a Törvényszék által elfogadott értelmezése nem egyeztethető össze a dömpingellenes megállapodás 2.2. cikkével, amely előírja, hogy a belső piacon való értékesítés hiánya csak két olyan módszerhez vezethet, amelyek vagy az előállítási költség alapján történő

számítási képzés útján, amelyet a Bizottság a jelen ügyben követett, vagy valamely megfelelő harmadik országba irányuló reprezentatív exportár alkalmazásával lehetővé teszik a rendes érték megállapítását.

- 69 A Bizottság szerint a Törvényszék értelmezése ellentétes a dömpingellenes vámnak a többek között az alaprendelet 9. cikke (5) bekezdése második albekezdéséből következő egyedi jellegével, amely rendelkezés arra irányul, hogy a rendes érték megállapítása során arra ösztönözzön, hogy a többi gyártó adataival szemben az exportőr saját adatait kell előnyben részesíteni.
- 70 A Bizottság úgy véli, hogy a Törvényszék által elfogadott értelmezés korlátozza a vizsgálat alá vont társaság eljárási jogainak védelmét. E vállalkozás hátrányos helyzetbe kerül, ha a vizsgálattal megbízott hatóság valamely másik exportáló gyártó adatait használja fel a rendes érték kiszámításához. Ilyen helyzetben e vállalkozás csak a versenytársa által szolgáltatott adatok nem bizalmas változatához férhet hozzá.
- 71 A Törvényszék által elfogadott értelmezés a Bizottság szerint azt eredményezi, hogy azt a helyzetet, amelyben semmilyen értékesítésre nem került sor, mesterségesen elválasztják azon helyzettől, amelyben a szokásos kereskedelmi forgalomban egyáltalán nem kerül sor értékesítésre. Ezek a helyzetek azonban részben fedik egymást. Az ETPA hangsúlyozza, hogy jogilag nincs különbség az értékesítés hiánya, és azon helyzet között, amelyben az exportáló országban az értékesítésre nem kielégítő mértékben kerül sor.
- 72 A Bizottság úgy véli, hogy a 2014. október 1-jei Tanács kontra Alumina ítélet (C-393/13 P, EU:C:2014:2245), amelyre a Törvényszék a megtámadott ítélet 152. pontjában hivatkozott, a jelen ügy szempontjából nem releváns, mivel ezen ítélet kizárólag az alaprendelet 2. cikkének (3) bekezdése értelmében vett „szokásos kereskedelmi forgalom keretében történő értékesítések” fogalmának meghatározására vonatkozik.
- 73 Az ETPA úgy véli, hogy az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdésének első albekezdése a második albekezdésben szabályozottól eltérő helyzetre vonatkozik. Ennélfogva e rendelkezés első albekezdésének a 2014. október 1-jei Tanács kontra Alumina ítéletből (C-393/13 P, EU:C:2014:2245) következő értelmezése nem alkalmazható ugyanezen rendelkezés második albekezdésének értelmezésére. Az ETPA hozzáteszi, hogy ellentétben azzal, amit a Törvényszék a megtámadott ítélet 157. pontjában állít, a Bizottság nem a Hansol és az Artone között a költségstruktúrát és az értékesítési árakat illetően fennálló különbségek miatt nem az Artone árai alapján határozta meg ez utóbbi rendes értékét. A Bizottság az alaprendelet 2. cikke (2) bekezdésének alapján megállapította, hogy az Artone két termékének értékesítési volumene nem volt reprezentatív, ezért az e rendelet 2. cikkének (3) bekezdésében előírt módszer alkalmazása mellett döntött. A Bizottság az Artone és a Hansol között a költségstruktúrát és az értékesítési árakat illetően fennálló különbségekkel indokolta azon döntését, hogy a többi eladó vagy gyártó árai helyett az előállítási költséget használta fel. Ez a különbség elegendő e határozat igazolásához.
- 74 A Hansol úgy véli, hogy a rendes érték meghatározásának az alaprendelet 2. cikkében szereplő módszerei között hierarchikus sorrend áll fenn. Abból, hogy az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése több albekezdésre tagolódik, az következik, hogy a rendes értéknek elsősorban a belföldi árakon kell alapulnia. Az a körülmény, hogy az ilyen albekezdésekre tagolás rendszere alapján a rendes érték meghatározásához a többi eladó vagy gyártó belföldi árai helyett előnyben kell részesíteni az exportáló gyártó belföldi árait, nem jelenti azt, hogy a számtanilag képzett rendes értéket a belső árakon alapuló rendes értékhez képest előnyben kellene részesíteni. Az

ilyen értelmezés ellentétes lenne a Bíróságnak a 2014. október 1-jei Tanács kontra Alumina ítéletben (C-393/13 P, EU:C:2014:2245, 20. pont) foglalt értékelésével, amely szerint a rendes értéknek az árak alapján történő meghatározása jelenti a szabályt, míg a rendes érték számtani képzése a kivételt.

- 75 Másfelől a Hansol úgy véli, hogy a Bizottság érvelése ellentétes a korábbi gyakorlatával, és hogy az alaprendelet 2. cikke (1) és (3) bekezdésének a Törvényszék általi értelmezése sem a dömpingellenes megállapodással, amely nem tartalmaz az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdésének második albekezdéséhez hasonló rendelkezéssel, sem az érintett felek eljárási jogainak védelmével nem ellentétes.

A Bíróság álláspontja

- 76 Valamely termék rendes értékének a meghatározása azon alapvető szakaszok egyike, amelyek lehetővé teszik a dömping esetleges fennállásának a megállapítását (2012. március 22-i GLS-ítélet, C-338/10, EU:C:2012:158, 19. pont; 2014. október 1-jei Tanács kontra Alumina ítélet, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, 20. pont).
- 77 Az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdésének első albekezdése e rendes érték meghatározásához előírja, hogy az rendszerint az exportáló országban a független vevők által a szokásos kereskedelmi forgalom keretében ténylegesen fizetett vagy fizetendő árakon alapszik. E rendelkezés második albekezdése pontosítja, hogy amennyiben az exportőr az exportáló országban nem állít elő vagy nem értékesít hasonló terméket, a rendes értéket más értékesítők vagy gyártók árai alapján is meg lehet állapítani.
- 78 Az alaprendelet 2. cikkének (1) bekezdése kimondja azt az általános elvet, miszerint a rendes érték főszabály szerint az exportáló országban a független vevők által a rendes kereskedelmi forgalom keretében ténylegesen fizetett vagy fizetendő árakon alapul (2012. március 22-i GLS-ítélet, C-338/10, EU:C:2012:158, 19. pont).
- 79 Ez az általános elv elsősorban a rendes érték meghatározása során alkalmazandó. Amint ugyanis a Törvényszék arra a megtámadott ítélet 148. pontjában emlékeztetett, a Bíróság már megállapította, hogy ezen állítás alátámasztása érdekében mind az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése első albekezdésének szövegéből, mind annak szerkezetéből kitűnik, hogy főszabály szerint először is a szokásos kereskedelmi forgalom keretében ténylegesen fizetett vagy fizetendő árat kell figyelembe venni (lásd ebben az értelemben: 2014. október 1-jei Tanács kontra Alumina ítélet, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, 20. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Mivel az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdésének második albekezdése pontosítja ezen általános elv alkalmazását abban az esetben, ha e rendelkezés első albekezdésében foglalt feltételek nem teljesülnek, az említett elvet is úgy kell értelmezni, hogy az elsőbbséget élvez a rendes érték meghatározásának módszerei tekintetében.
- 80 Az alaprendelet 2. cikke (3) bekezdésének első albekezdése értelmében az ugyanezen rendelet 2. cikkének (1) bekezdésében foglalt általános elv alkalmazásától csak abban az esetben lehet eltérni, ha a szokásos kereskedelmi forgalomban hasonló terméket nem értékesítenek, vagy az nem kielégítő mértékben kerül értékesítésre, vagy ha az adott piaci helyzet miatt ilyen eladások nem teszik lehetővé a megfelelő összehasonlítást, ilyenkor a rendes értéket vagy a származási országban felmerülő előállítási költségnek és az ehhez hozzászámított költségeknek, valamint a

nyereség észszerű összegének az alapján, vagy reprezentatív exportárok alkalmazásával kell kiszámítani (lásd ebben az értelemben: 2014. október 1-jei Tanács kontra Alumina ítélet, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, 20. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 81 Az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdésének első és második albekezdése, valamint 2. cikke (3) bekezdésének első albekezdése tehát hierarchiát állít fel a rendes érték meghatározásának e rendelkezésekben szereplő módszerei között. Ebből következik, hogy a Bizottság állításával ellentétben az egyes említett módszerek által érintett helyzetek nem fedik egymást.
- 82 Ez az értelmezés nem ellentétes az alaprendelet 2. cikke (1) és (3) bekezdésének a dömpingellenes megállapodás 2.2. cikkével összhangban történő értelmezésére vonatkozó kötelezettséggel. Kétségtelen hogy az Unió által kötött nemzetközi megállapodásoknak a másodlagos uniós joggal szembeni elsőbbsége miatt az utóbbi szövegét amennyire lehet, úgy kell értelmezni, hogy az összhangban legyen e megállapodásokkal (2022. január 20-i Bizottság kontra Hubei Xinyegang Special Tube ítélet, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 31. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Mindazonáltal, amint azt a főtanácsnok is megállapította indítványának 108. pontjában, a dömpingellenes megállapodás nem tartalmaz az alaprendelet 2. cikkének (1) bekezdéséhez hasonló rendelkezést, amely utalást tartalmaz az értékesítés hiányának a dömpingellenes megállapodás 2.2. cikkében említett körülményére.
- 83 Ezenkívül a Bizottság állításával ellentétben a jelen ítélet 78-81. pontjában szereplő értelmezés nem sérti az exportőrök eljárási jogait. Ha ugyanis a rendes értéket az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése második albekezdésének megfelelően más exportőrök vagy gyártók árai alapján állapítják meg, ezen eljárási jogok a többi exportőrökre vagy gyártókra vonatkozó adatok nem titkos összefoglalója révén is biztosíthatók.
- 84 Végül, ami az ETPA-nak a megtámadott ítélet 157. pontjával szemben felhozott kifogását illeti, emlékeztetni kell arra, hogy – amint az a jelen ítélet 79. és 80. pontjából kitűnik – a rendes értéknek az exportáló ország belföldi piacán alkalmazott eladási ára alapján történő meghatározására szolgáló módszerek alkalmazásától csak abban az esetben lehet eltérni, ha a szokásos kereskedelmi forgalomban hasonló terméket nem értékesítenek, vagy az nem kielégítő mértékben kerül értékesítésre, vagy ha az adott piaci helyzet miatt ilyen eladások nem teszik lehetővé a megfelelő összehasonlítást. Az alaprendelet 2. cikkének (3) bekezdése kizárólag ilyen esetekben teszi lehetővé, hogy a rendes értéket a származási országban felmerülő előállítási költségek alapján képezzék, vagy pedig azt az exportár alapján határozzák meg. A Törvényszék ennél fogva nem követett el hibát, amikor a megtámadott ítélet 157. pontjában megállapította, hogy az Artone és a Hansol költségstruktúrája és eladási árai közötti különbségek nem tartoznak a rendes értéknek az exportáló ország belső piacán alkalmazott tényleges árak alapján történő megállapítása módszerétől való eltérések körébe.
- 85 Következésképpen a Törvényszék nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor a megtámadott ítélet 152–158. pontjában lényegében azt állapította meg, hogy az alaprendelet 2. cikkének (1) bekezdéséből az következik, hogy amennyiben az exportőr nem értékesít hasonló terméket, a rendes értéket más értékesítők vagy gyártók árai alapján, nem pedig az érintett társaság előállítási költségei alapján kell megállapítani, és hogy a Bizottság az Artone érintett terméktípusai rendes értékének kiszámításakor megsértette e cikket.
- 86 A második fellebbezési jogalapot tehát mint megalapozatlant kell elutasítani.

A harmadik jogalapról

A felek érvelése

- 87 Az ETPA által támogatott Bizottság arra hivatkozik, hogy a megtámadott ítélet 196–205. és 208–213. pontjában kifejtett indokok téves jogalkalmazáson alapulnak. A Törvényszék megállapította, hogy a Bizottságnak a kárkülönbözet kiszámítása keretében az óriástekercsek kapcsolt társaságok által való viszonteladásához kapcsolódó alákínálási különbözetet a Schades és független vevői által megállapított eladási árak alapján, nem pedig – mint ahogyan tette – az alaprendelet 2. cikke (9) bekezdésének analógia útján történő alkalmazásával, a tényleges eladási áraknak az uniós határparitáson számított CIF-árra történő csökkentésével kellett volna kiszámítania. Márpedig az alákínálási különbözet kiszámítására vonatkozó meghatározás és módszer hiányában a Bizottság úgy véli, hogy e számítás a széles mérlegelési jogkörébe tartozott. Ezenkívül a számítás az alaprendelet 3. cikkének (3) bekezdésére tekintettel is indokolt, amely előírja, hogy a jelentős áralákínálás fennállását a „dömpingelt behozatal” szintjén, és nem az uniós piacon alkalmazott későbbi viszonteladási árak szintjén kell vizsgálni. A Törvényszék értékelése tévesen a versenyjogi értékelésen alapult a kereskedelempolitikai jog helyett, és tévesen és diszkriminatív módon a kár kiszámításához figyelembe vett exportártól eltérő exportárat állapított meg a dömping összegének kiszámításához.
- 88 A Hansol úgy véli, hogy a Törvényszék nem követett el hibát, amikor úgy ítélte meg, hogy a Bizottság a vitatott rendeletben téves módszert alkalmazott az alákínálási különbözet kiszámítására.
- 89 Először is a Hansol úgy véli, hogy az alaprendelet 2. cikke (9) bekezdésének analógia útján történő alkalmazása nyilvánvalóan sérti e rendelet 3. cikkének (1) bekezdését, mivel e rendelkezések eltérő tárgyra vonatkoznak.
- 90 Másodsor a Hansol azt állítja, hogy a WTO és a Bizottság gyakorlatából következik, hogy a jelentős áralákínálás fennállásának vizsgálatához nem a „dömpingelt behozatal”, hanem a kereskedelem azonos szintjén kell összehasonlítani az árakat, amely szintet a vevők típusa szerint kell meghatározni. Az alaprendelet 2. cikke (9) bekezdésének az alákínálási különbözet kiszámítására való alkalmazása a jelen ügyben olyan árak összehasonlításával egyenértékű, amelyek nem hasonlíthatók össze, mivel nem ugyanazokat az árösszetevőket tartalmazzák. Az alaprendelet e rendelkezésének alkalmazása az értékesítési láncban az uniós értékesítéseknel feljebb elhelyezkedő szinten történő kiigazítások elvégzését eredményezné.
- 91 Harmadszor, a Hansol úgy véli, hogy a dömping kiszámításának módszerei nem hasonlíthatók össze a kár kiszámításának módszereivel, amit a Bizottság a korábbi gyakorlatában elismert. Ráadásul e gyakorlat és a 2011. november 30-i Transnational Company „Kazchrome” és ENRC Marketing kontra Tanács és Bizottság ítélet (T-107/08, EU:T:2011:704, 63. pont), valamint a 2019. április 10-i Jindal Saw és Jindal Saw Italia kontra Bizottság ítélet (T-301/16, EU:T:2019:234, 187. pont) ellentmond azon érveknek, amely szerint az uniós határnál kell a dömpingelt behozatal által az árakra gyakorolt hatásokat értékelni. A Hansol szerint az árakat nem az uniós határon, hanem az első független vevő részére történő értékesítés szintjén kell összehasonlítani, mivel az Unióban ezen a szinten folyik a verseny.

- 92 Negyedszer, a Hansol azt állítja, hogy az Unióban kapcsolt vállalkozásokon keresztül történő értékesítések és a független vevőknek közvetlenül történő értékesítések két különböző helyzet alá tartoznak, amelyeket a Bizottság azonos módon kezelt, megsértve ezzel az egyenlő bánásmód elvét.
- 93 A Hansol úgy véli, hogy a Bizottságnak a megtámadott ítélet 204. pontjával szemben felhozott kifogásai elfogadhatatlanok, mivel ténybeli elemekre vonatkoznak.

A Bíróság álláspontja

- 94 Az alaprendelet 1. cikke (1) bekezdésének megfelelően ahhoz, hogy valamely dömpingelt termékre dömpingellenes vámot lehessen kivetni, az szükséges, hogy a termék Unión belüli szabad forgalomba bocsátása kárt okozzon.
- 95 E kár fennállásának megállapításával összefüggésben az alaprendelet 3. cikkének (2) bekezdése előírja, hogy a dömpingelt behozatal mennyiségét és a dömpingelt behozatalnak az Unió piacán lévő hasonló termékek árára gyakorolt hatását, valamint az ilyen behozatalnak az uniós gazdasági ágazatra gyakorolt hatását illetően tárgyilagos vizsgálatot kell lefolytatni. A behozatalnak az árakra gyakorolt hatását illetően az említett rendelet 3. cikkének (3) bekezdése pontosítja, hogy azt kell megvizsgálni, hogy e behozatok tekintetében az uniós gazdasági ágazat hasonló termékének áraihoz képest történt-e jelentős áraláknálás.
- 96 Meg kell jegyezni, hogy a megtámadott ítélet 196–205. pontjában a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy a Bizottság nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el, amikor nem a Schades által az Unió piacán az első független vevőinek továbbértékesített termék ára, hanem az uniós határparitáson képzett CIF-ár alapján határozta meg az érintett terméknek a kapcsolódó átalakítók által az első független vevők részére történő továbbértékesítése esetén okozott kárt, ahogyan az a Schades által az érintett termék kis tekercecskévé feldolgozott, ugyanazon a piacon történt értékesítése által okozott kár kiszámításakor is történt.
- 97 A Törvényszék a megtámadott ítélet 199. pontjában a 2011. november 30-i Transnational Company „Kazchrome” és ENRC Marketing kontra Tanács és Bizottság ítéletből (T-107/08, EU:T:2011:704) azt a következtetést vonta le, hogy a kár, és azon referenciapont meghatározása keretében, amely alapján ki kell számítani a Hansol termékeinek – az uniós gazdasági ágazat áraival összehasonlítandó – árait, a vállalkozás és annak ügyfelei között kialakult árak, nem pedig valamely közbelső szakasz árai lehetnek meghatározóak e vevők azon döntésénél, hogy nem az uniós gyártók termékét, hanem e vállalkozás termékét szerzik be. Márpedig a viszonteladás esetében a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy maga az érintett termék áll versenyben az uniós gazdasági ágazat hasonló termékével, és e termék okoz kárt ezen gazdasági ágazatnak. A Törvényszék ebből a megtámadott ítélet 201. pontjában azt a következtetést vonta le, hogy az érintett termék Schades által való továbbértékesítését illetően a „referenciapont” nem az uniós határon, hanem e kapcsolódó átalakító független vevőinek szintjén helyezkedik el. A Törvényszék a megtámadott ítélet 203. pontjában úgy ítélte meg, hogy a Bizottság hibát követett el, amikor a független vevőknek történő továbbértékesítésekkel kapcsolatos kár meghatározásakor olyan exportárat vett figyelembe, amelyből levonták az SGA-költségeket és a nyereség észszerű összegét.
- 98 Annak értékelésével kapcsolatban, hogy a Törvényszék ezen értékelések során tévesen alkalmazta-e a jogot, emlékeztetni kell arra, hogy – amint az a jelen ítélet 58. pontjából kitűnik – a kereskedelempolitikai védintézkedések területén az uniós intézmények széles mérlegelési

jogkörrel rendelkeznek, így az ilyen mérlegelési jogkör bírósági felülvizsgálatának az eljárási szabályok betartásának, a megállapított tények tényszerű pontosságának, e tényadatok értékelése során a nyilvánvaló hiba kizárásának, illetve a hatáskörrel való visszaélés kizárásának ellenőrzésére kell korlátozódnia.

- 99 Mivel az áralakítás fennállásának vizsgálata gazdaságilag összetett kérdés, amelyre vonatkozóan az alaprendelet semmilyen különös módszert nem ír elő, a Bizottság e tekintetben széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik. Ebből az következik, hogy a jelen ítélet 58. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatnak megfelelően az áralakítás vizsgálata céljából elképzelhető az alaprendelet 2. cikkének (9) bekezdése szerinti árképzési módszer analógia útján történő alkalmazása, amennyiben ez a módszer az alaprendeletben előírt jogi keretbe illeszkedik, és nem vezet nyilvánvalóan téves eredményre.
- 100 E tekintetben az áralakítás fennállásának kiszámítása során figyelembe kell venni az alaprendelet által előírt két különleges követelményt.
- 101 Egyrészt az alaprendelet 3. cikkének (2) bekezdése megköveteli, hogy e számítást a behozatal árakra gyakorolt hatásainak objektív vizsgálatával végezzék el. E követelmény önmagában azt eredményezi, hogy az árak összehasonlítására a szóban forgó termékek értékesítésének ugyanazon szakaszában kerül sor. Ugyanis csak ezzel a feltétellel lehet, először is, megfelelően figyelembe venni a behozatal által az uniós gazdasági ágazat valamely hasonló termékének árára gyakorolt tényleges hatást, másodsor, úgy tekinteni az érintett termék és az uniós gazdasági ágazat hasonló termékének értékesítéseit, hogy azok azonos „referenciaponttal” rendelkeznek, harmadsor, a releváns termékek első független vevők részére történő eladási árait az alakítás kiszámítása érdekében objektíven figyelembe venni, és negyedsor, az árak összehasonlítását az uniós verseny szintjén relevánsnak minősíteni.
- 102 Másrészt az alaprendelet 1. cikke (1) bekezdésének és 3. cikke (2) bekezdésének együttes olvasatából az következik, hogy a kárt a dömpingelt termék „Unióban történő szabad forgalomba bocsátása” során kell értékelni. Következésképpen az alakítás kiszámítását főszabály szerint a dömpingelt behozatal szintjén kell elvégezni.
- 103 A jelen ügyben a Törvényszék megállapításaiból kitűnik, hogy a Bizottság az érintett termékkel összefüggő áralakításának fennállását az érintett termékkel egyenértékű termékeket forgalmazó európai gyártók által alkalmazott gyártelepi árak az érintett termék uniós határparitáson számított árával való összehasonlításával értékelte. Az utóbbi uniós határparitáson számított ár az érintett termék Unióban történő szabad forgalomba bocsátásának, azaz közvetlenül e termék uniós határon történő vámkezelését követő behozatali árak felel meg. A Bizottság így az európai gyártó és az importőr által az érintett termék forgalmazásának kezdeti szakaszában alkalmazott árakat hasonlította össze.
- 104 Amint azt a Bizottság helyesen állítja, a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy ez az érvelés nyilvánvaló mérlegelési hibát tartalmaz. Az alaprendelet 3. cikkének (2) bekezdésében foglalt követelményeknek megfelelően ez utóbbi érvelés ugyanis annak biztosítására irányult, hogy az árak összehasonlítására a forgalmazás ugyanazon szakaszában objektív módon kerüljön sor, és az a dömpingelt termékre nézve a behozatal szintjéhez kapcsolódjon.

- 105 Közelebbről, a Bizottság jogszerűen járt el, amikor az érintett termék Unióban történő első szabad forgalomba bocsátásának szintjén az árak objektív összehasonlításának biztosítása érdekében ezen uniós határparitáson számított CIF-árat az SGA-költségek és az érintett terméknek a Schades által független vevők részére történő továbbértékesítések alkalmazott árába épülő haszonkulcs levonásával képezte. Az alaprendelet 2. cikke (9) bekezdésének ezen, analógia útján történő alkalmazása ugyanis azon széles mérlegelési mozgástér körébe tartozik, amellyel a Bizottság e rendelet 3. cikke (2) bekezdésének végrehajtása tekintetében rendelkezik, az tehát önmagában nem tekinthető úgy, hogy nyilvánvaló mérlegelési hibát tartalmaz.
- 106 Ezenkívül, ellentétben azzal, amit a Törvényszék a megtámadott ítélet 201. pontjában lényegében megállapított, az uniós piacon valamely független vevő részére történő első viszonteladás árának a kapcsolódó átalakítók által való figyelembevétele nem az uniós gazdasági ágazatból származó egyenértékű termék gyártelepi forgalmazási szakaszának, hanem e termék valamely későbbi forgalmazási szakaszának felel meg. A kapcsolódó átalakító által az első független vevő részére történő értékesítésre alkalmazott eladási ár ugyanis nem az importár, hanem a viszonteladási ár.
- 107 Ebből következően a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott ítélet 203. pontjában úgy ítélte meg, hogy a Bizottság tévesen döntött úgy, hogy az érintett terméknek a Schades által független vevők részére történő viszonteladása tekintetében levonja az SGA-költségeket és a haszonkulcsot annak érdekében, hogy a kár megállapítása keretében meghatározza az említett termék exportárát.
- 108 A Törvényszéknek a megtámadott ítélet 204. pontjában szereplő, arra vonatkozó értékelése, hogy a Bizottság állítólagos hibája milyen hatással volt az áralá kínálás vitatott rendeletben megállapított szintjének érvényességére, szintén téves, anélkül hogy állást kellene foglalni abban a kérdésben, hogy az említett értékelés olyan ténybeli értékelésnek minősül-e, amelyet a Bizottság a fellebbezésében nem hozhatott volna fel.
- 109 Ebből következik, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 205. pontjában tévesen adott helyt az elsőfokú eljárásban előterjesztett ötödik jogalap második részének.
- 110 Meg kell továbbá jegyezni, hogy a megtámadott ítélet 208–212. pontjában a Törvényszék lényegében azt állapította meg, hogy a 9,4%-os alá kínálási különbözet kiszámítása, amelyet a Bizottság elfogadott a vitatott rendeletben, szintén az értékesítéseknek a dömping kiszámítása során elkövetett súlyozási hibáján alapult. Mivel nem lehetett kizárni, hogy e hibák érintik a Bizottságnak az áralá kínálás elemzésére és az uniós gazdasági ágazatot ért kár vizsgálatára vonatkozó megállapítását, a Törvényszék az első fokon felhozott ötödik jogalap harmadik részének is helyt adott.
- 111 Márpedig, amint az a jelen ítélet 47-65. pontjából kitűnik, a Törvényszék helyesen állapította meg, hogy a Bizottság hibát követett el, amely befolyásolta az értékesítéseknek a dömping kiszámítása céljából történő súlyozása megbízhatóságát. Ezenkívül nem vitatott, hogy ugyanezt a súlyozást alkalmazták az áralá kínálás kiszámításához. Az értékesítések súlyozásának kiszámítását érintő hiba megkérdőjelezi tehát a Bizottság által a vitatott rendeletben megállapított áralá kínálási különbözetre vonatkozó értékelés megbízhatóságát.
- 112 Ebből az következik, hogy annak ellenére, hogy – amint az a jelen ítélet 98-107. pontjából kitűnik – a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor szankcionálta a Bizottságnak az érintett termék kapcsolódó átalakítók által történő továbbértékesítése által okozott kár meghatározásához alkalmazott számítási módját, helyesen ítélhette meg úgy, hogy nem zárható ki, hogy a Bizottság

által az értékesítések súlyozásának kiszámítása során elkövetett hiba befolyásolta az áralakítás vizsgálatát és a dömpingelt behozatalnak az uniós gazdasági ágazat hasonló termékeire gyakorolt hatásának vizsgálatát. A Törvényszék tehát a megtámadott ítélet 212. pontjában helyt adhatott az elsőfokú eljárásban előterjesztett ötödik jogalap harmadik részének. Ennélfogva a harmadik jogalapot mint hatástalant el kell utasítani.

- 113 A fentiekre tekintettel a Törvényszék a megtámadott ítélet 213. pontjában megállapíthatta, hogy a vitatott rendeletet a Hansolt érintő részében meg kell semmisíteni.
- 114 A fenti megfontolások összességéből az következik, hogy a fellebbezést el kell utasítani.

A csatlakozó fellebbezésről

- 115 Csatlakozó fellebbezésének alátámasztására az ETPA két jogalapra hivatkozik, amelyek az alaprendelet 2. cikke (11) bekezdésének megsértésén, illetve az ugyanezen rendelet 18. cikkének megsértésén alapulnak, és amelyekre akkor került sor, amikor a Törvényszék egyrészt az érintett termékek független vevők részére történő értékesítése, másrészt azoknak a kapcsolódó átalakítók részére kis tekercekké történő átalakítás céljából történő értékesítése közötti súlyozást értékelte.

A z első jogalapról

A felek érvelése

- 116 Az ETPA úgy véli, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott ítélet 84–87., 92. és 100–106. pontjában úgy ítélte meg, hogy a Bizottság megsértette az alaprendelet 2. cikkének (11) bekezdését azzal, hogy súlyozás alapján számította ki a dömpingkülönbötet, anélkül hogy figyelembe vette volna azt a körülményt, hogy a kapcsolódó átalakítók részére teljesített értékesítéseknek a Bizottság által figyelembe vettél nagyobb hányadát viszonteladásra, nem pedig feldolgozásra szánták.
- 117 Az ETPA elsődlegesen úgy véli, hogy a Törvényszék megsértette az alaprendelet 2. cikkének (11) bekezdését, mivel e rendelkezés a súlyozás kiszámításának pontos módszerét illetően sem előírást, sem utalást nem tartalmaz. A megtámadott ítélet e rendelkezés megsértésének megállapítására szorítkozik, anélkül hogy megjelölné azokat a konkrét elemeket vagy követelményeket, amelyeket a Bizottság megsértett.
- 118 Másodlagosan az ETPA úgy véli, hogy a Törvényszék értékelése téves jogalkalmazáson alapul, mivel az alaprendelet 2. cikkének (11) bekezdése a súlyozás kiszámításához nem írja elő az exportár képzéséhez használt módszer alkalmazását.
- 119 Az ETPA úgy véli, hogy a Schades adatai csak a kapcsolódó átalakítók exportárának kiszámításával, nem pedig azon kapcsolódó átalakítók értékesítéseinek kiszámításával összefüggésben voltak reprezentatívak, akik nem működtek együtt, és akiket nem lehetett ellenőrizni. Az alaprendelet nem írja elő a Bizottság számára, hogy e volumenek kiszámítására a súlyozással összefüggésben kerüljön sor. A Törvényszék nem állapíthatta volna meg, hogy e mennyiségek pontosan tükrözték a kapcsolódó átalakítók értékesítési volumenjeit.

- 120 A Törvényszék azon értékelései, amelyek szerint a Bizottság által végzett számítások nem tükrözik a felperes által gyakorolt dömping teljes mértékét, és az át nem alakított óriástekercsek Schades által való értékesítéseire alkalmazottal megegyező százalékos értéknek a három kapcsolódó átalakító értékesítéseire való alkalmazásával pontosabban tükrözhető a dömping mértéke, ténybeli és jogi szempontból megalapozatlanok.
- 121 A ténybeli alap hiányát illetően az ETPA előadja, hogy mivel semmilyen információ nem áll rendelkezésre azon két kapcsolódó átalakítóra vonatkozóan, akik nem működtek együtt, és mivel a harmadik feldolgozóra vonatkozó információkat nem ellenőrizték, a Törvényszék nem tudhatta, hogy mi tükrözi pontosan ezen átalakítók értékesítési volumeneit. Ezenkívül, ha a Schades által a független vevőknek értékesített óriástekercseket, amelyek a legnagyobb mennyiséget képviselték, a kapcsolódó átalakítók részére használták volna fel, ez csökkentette volna a dömpingkülönbséget azáltal, hogy mesterségesen felduzzasztotta volna a független vevőknek értékesített óriástekercsek arányát.
- 122 A jogalap hiányát illetően az ETPA úgy véli, hogy sem az ítélkezési gyakorlat, sem az alaprendelet 2. cikke (11) bekezdésének szövege nem utal arra, hogy a rendelkezésre álló ellenőrzött információk hiányában valamely hozzávetőleges súlyozáson alapuló dömpingkülönbséget akadályt képezne annak, hogy e dömpingkülönbséget tükrözze a dömping teljes mértékét.
- 123 A Hansol úgy véli, hogy a csatlakozó fellebbezés első jogalapját mint nyilvánvalóan megalapozatlant el kell utasítani.

A Bíróság álláspontja

- 124 A Törvényszék a megtámadott ítélet 74. és 75. pontjában helyesen emlékeztetett arra, hogy az alaprendelet 2. cikkének (11) bekezdése a dömpingkülönbsétek vizsgálati időszak során való fennállásának megállapítására két módszert ír elő, nevezetesen, először is, az ún. „szimmetrikus” számítási módszert, amely vagy a rendes érték súlyozott átlagának és az Unióba irányuló összes exportár súlyozott átlagának az összehasonlításán, vagy az egyes rendes értékeknek és az Unióba irányuló exportáraknak az ügyletenkénti összehasonlításán alapul, másodszer pedig az ún. „aszimmetrikus” számítási módszert, amely a rendes érték súlyozott átlagának és az Unióba irányuló összes egyedi exportügylet árának összehasonlításán alapul.
- 125 Jóllehet e rendelkezés nem ír elő módszert egyrészt az érintett termék független vevők részére történő közvetlen és közvetett értékesítései, másrészt pedig azok kapcsolódó átalakítók részére való, kis tekercsekké történő átalakítás céljából történő közvetlen és közvetett értékesítései súlyozásának kiszámítására, az említett rendelkezés céljából az következik, hogy a választott módszertől és annak a Bizottság által való konkrét alkalmazásától függetlenül annak alkalmasnak kell lennie arra, hogy a dömping teljes mértékét tükrözze (lásd ebben az értelemben: 2017. április 5-i Changshu City Standard Parts Factory és Ningbo Jinding Fastener kontra Tanács ítélet, C-376/15 P és C-377/15 P, EU:C:2017:269, 54. pont).
- 126 Márpedig, amint az a jelen ítélet 57-65. pontjából kitűnik, a Törvényszék a megtámadott ítélet 84–87. pontjában helyesen állapította meg, hogy a Bizottság által a jelen ügyben választott szimmetrikus módszer alkalmazásával nem sikerült megbízhatóan tükrözni a gyakorolt dömping teljes mértékét.

- 127 Így az ETPA állításával ellentétben a Törvényszék kifejezetten megjelölte, hogy a Bizottság az alaprendelet 2. cikkének (11) bekezdésében előírtak közül melyik követelményt sértette meg a vitatott rendeletben, nevezetesen azt, amely az annak biztosítására irányuló rendelkezés céljához kapcsolódik, hogy az alkalmazott módszer tükrözze a gyakorolt dömping teljes mértékét.
- 128 Ennélfogva a csatlakozó fellebbezés első jogalapja keretében elsődlegesen előterjesztett kifogást mint megalapozatlant el kell utasítani.
- 129 A másodlagosan előterjesztett azon kifogást illetően, amely szerint az alaprendelet 2. cikkének (11) bekezdése a súlyozás kiszámításához nem írja elő a Bizottság számára az exportár képzéséhez használt módszer alkalmazását, meg kell állapítani, hogy e kifogás a megtámadott ítélet téves értelmezésén alapul.
- 130 A megtámadott ítélet 83–87. pontjából ugyanis egyáltalán nem következik, hogy a Törvényszék azt állapította volna meg, hogy a Bizottságnak a dömpingkülönbözetek súlyozása kiszámításához az alaprendelet 2. cikkének (9) bekezdését kellett volna alapul vennie. A Törvényszék úgy ítélte meg, hogy az érintett termék független vevők részére történő értékesítései és azok kapcsolódó átalakítók részére történő értékesítései közötti dömpingkülönbözeteknek a Bizottság által alkalmazott súlyozása nem tükrözte az alaprendelet 2. cikkének (11) bekezdésében megkövetelt módon a Hansol által gyakorolt dömping teljes mértékét.
- 131 Az ETPA továbbá vitatja a Törvényszéknek a megtámadott ítélet 85. és 86. pontjában foglalt értékelését, amely szerint a Bizottság úgy határozott, hogy a Hansol által a három másik kapcsolódó átalakító részére teljesített értékesítésekre vonatkozó dömpingkülönbözet kiszámításához a Schades adatait alkalmazza, figyelmen kívül hagyva a Schades Nordicra vonatkozó adatokat. Meg kell állapítani, hogy ezen érvelés egy ténybeli értékelés vitatására irányul.
- 132 Márpedig az EUMSZ 256. cikkéből és az Európa Unió Bírósága alapokmánya 58. cikkének első bekezdéséből az következik, hogy kizárólag a Törvényszék rendelkezik hatáskörrel egyrészt a tényállás megállapítására, kivéve ha megállapításainak tárgyi pontatlansága a hozzá benyújtott eljárési iratokból ered, másrészt a tények értékelésére. Ebből következően amennyiben a Törvényszék által e tényállás alátámasztására elfogadott bizonyítékok megszerzése szabályszerűen történt, továbbá az általános jogelveket, valamint a bizonyítási teherre és a bizonyításfelvételre vonatkozó eljárési szabályokat tiszteletben tartották, kizárólag a Törvényszék feladata annak értékelése, hogy a hozzá benyújtott bizonyítékoknak milyen bizonyító erőt kell tulajdonítani. Ez az értékelés tehát – feltéve, hogy nem e bizonyítékok elferdítéséről van szó – nem minősül a fellebbezés keretében a Bíróság felülvizsgálata alá tartozó jogkérdésnek (2016. június 2-i Photo USA Electronic Graphic kontra Tanács ítélet, C-31/15 P, EU:C:2016:390, 50. és 51. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 133 Mivel az ETPA anélkül vitatta a ténybeli értékelést, hogy hivatkozott volna a tények elferdítésére, a Bíróság nem rendelkezik hatáskörrel e kérdés elbírálására.
- 134 Másfelől az ETPA azon érvelése, amely szerint a Törvényszék tévesen állapította meg a megtámadott ítélet 86. és 87. pontjában, hogy a Schades értékesítési volumenének a másik három kapcsolódó átalakító értékesítéseihez való felhasználása pontosabban tükrözte a Hansol által gyakorolt dömpinget, a megtámadott ítélet téves olvasatán alapul. Az említett pontokban ugyanis a Törvényszék kizárólag azt állapította meg, hogy a Bizottság azáltal, hogy nem vette figyelembe azt a körülményt, hogy a rendelkezésére bocsátott adatokból kitűnik, hogy nemcsak a Schades, hanem a három másik kapcsolódó átalakító, így a Schades Nordic is értékesítette az érintett

termékeket független vevők részére, túl nagy súlyt tulajdonított a kapcsolódó átalakítók részére kis tekercsekké való átalakítás céljából történő értékesítéseknek, és ezáltal növelte a Hansol által gyakorolt tényleges dömpinget.

- 135 Végül, az ETPA úgy véli, hogy sem az ítélezési gyakorlattal, sem az alaprendelet 2. cikke (11) bekezdésének szövegével nem ellentétes annak megállapítása, hogy ellenőrzött információk hiányában valamely hozzávetőleges súlyozáson alapuló dömpingkülönbözlet akadályát képezné annak, hogy e dömpingkülönbözlet tükrözze a dömping teljes mértékét. Ugyanakkor elegendő emlékeztetni arra, hogy – amint az a jelen ítélet 47-65. pontjából, valamint 124. és 125. pontjából kitűnik – a Bizottság köteles volt a Schades Nordic adatainak ellenőrzésére, és annak biztosítására, hogy számításai a dömping teljes mértékét tükrözzék.
- 136 A fenti megfontolásokra tekintettel a csatlakozó fellebbezés első jogalapja keretében másodlagosan előterjesztett kifogást mint megalapozatlant szintén el kell utasítani, ennél fogva pedig a csatlakozó fellebbezés első jogalapját teljes egészében el kell utasítani.

A második jogalapról

A felek érvelése

- 137 Az ETPA álláspontja szerint a megtámadott ítélet 86. és 87. pontja jogilag téves. Az alaprendelet 18. cikke értelmében a Bizottság jogosult volt arra, hogy a különböző értékesítési csatornák közötti súlyozást a rendelkezésre álló legjobb adatok alapján számítsa ki. Az ETPA szerint a Hansol tudatában volt ennek, mivel a Bizottság a vizsgálat során tájékoztatta az együttműködés hiányának következményeiről. Mivel a Hansol azt kérte, hogy három kapcsolódó átalakító ne töltsen ki a dömpingellenes kérdőívet, tudnia kellett volna, hogy az eladási mennyiségeket a rendelkezésre álló legjobb adatok alapján határozzák meg.
- 138 Mivel a Bizottság széles mérlegelési jogkörrel rendelkezett annak minden egyes konkrét esetben való meghatározására, hogy mi minősül a rendelkezésre álló legjobb adatnak, és mivel a megtámadott ítéletben a Törvényszék nem azt állapította meg, hogy a Bizottság a tények értékelése során nyilvánvaló hibát követett el, hanem úgy ítélte meg, hogy a Schades értékesítési adatainak felhasználása pontosabban tükrözte volna a Hansol dömpingkülönbözletét, a Törvényszék túllépett a bírósági felülvizsgálatának korlátain, és jogellenesen helyettesítette a saját álláspontjával a Bizottság álláspontját.
- 139 A Hansol úgy véli, hogy a csatlakozó fellebbezés második jogalapja nyilvánvalóan megalapozatlan.

A Bíróság álláspontja

- 140 Az alaprendelet 18. cikkének (1) bekezdése alapján a Bizottság azokban az esetekben tehet a rendelkezésre álló adatok alapján megállapításokat, amikor valamely érdekelt fél nem működik együtt, illetve hamis vagy félrevezető információkat szolgáltat.

- 141 A jelen ügyben nem vitatott, hogy a Hansol a dömpingellenes vizsgálat során azt kérte, hogy a Schadesen kívüli más kapcsolódó átalakítók mentesüljenek a dömpingellenes kérdőívek kitöltésére vonatkozó kötelezettség alól. Az sem vitatott, hogy a Bizottság jóváhagyta e kérelmet, így a Bizottság a Schades átalakítókkal kapcsolatos információkéréseire korlátozta adatszolgáltatás iránti kérelmeit.
- 142 Az ilyen kérelem nem tekinthető az együttműködés alaprendelet 18. cikke (1) bekezdése értelmében vett megtagadásának. Ebből az következik, hogy az ETPA állításával ellentétben e rendelkezés a jelen ügyben nem alkalmazandó.
- 143 Az a körülmény, hogy egyedül a Schades válaszolt a dömpingellenes kérdőívre, és hogy a többi kapcsolódó átalakító mentesült a válaszáadás alól, nem érinti a Bizottság azon kötelezettségét, hogy a gyakorolt dömping teljes mértékének értékelése érdekében figyelembe vegye azokat a releváns adatokat, amelyekről a közigazgatási eljárás során tudomást szerezhetett. Amint ugyanis az a jelen ítélet 49-51. pontjában kifejtésre került, a Bizottság az alaprendelet céljára és az őt terhelő gondossági kötelezettségre tekintettel köteles figyelembe venni ezeket az adatokat.
- 144 Következésképpen az ETPA tévesen állítja, hogy a Törvényszék túllépett a bírósági felülvizsgálatának korlátain, és jogellenesen helyettesítette a saját álláspontjával a Bizottság álláspontját, amikor a megtámadott ítélet 85. és 86. pontjában úgy ítélte meg, hogy a Bizottság túl nagy súlyt tulajdonított a kapcsolódó átalakítók részére kis tekerccskévé váló átalakítás céljából történő értékesítéseknek, és ezáltal növelte a Hansol által gyakorolt tényleges dömpinget. Ugyanis, még ha a Bizottság tudta is, hogy az érintett termék Schades részére való értékesítéseinek egy részét feldolgozás nélkül független vevők részére értékesítették tovább, és még ha tudta is, hogy a Schadesen kívül legalább egy kapcsolódó átalakító is továbbértékesítette az érintett terméket, úgy ítélte meg, hogy a Hansolnak a Schadesen kívüli három kapcsolódó átalakító részére történő valamennyi értékesítésére kis tekerccskévé váló átalakítás céljából került sor.
- 145 Ebből következően a csatlakozó fellebbezés második jogalapját mint megalapozatlant szintén el kell utasítani, ennél fogva pedig a csatlakozó fellebbezést teljes egészében el kell utasítani.

A költségekről

- 146 A Bíróság eljárási szabályzata 184. cikkének (2) bekezdése értelmében, ha a fellebbezés megalapozatlan, a Bíróság határoz a költségekről. Ugyanezen szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése, amelyet e szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése értelmében a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell, akként rendelkezik, hogy a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.
- 147 A fellebbezést illetően, a Bizottságot, mivel pervesztes lett, a Hansol kérelmének megfelelően kötelezni kell a saját költségein felül az e fellebbezéssel összefüggésben felmerült költségek viselésére.
- 148 Az ETPA-t, mivel a csatlakozó fellebbezése tekintetében pervesztes lett, a Hansol kérelmének megfelelően kötelezni kell a csatlakozó fellebbezéssel összefüggésben felmerült költségek viselésére.

A fenti indokok alapján a Bíróság (második tanács) a következőképpen határozott:

- 1) A Bíróság a fellebbezést és a csatlakozó fellebbezést elutasítja.**
- 2) A Bíróság az Európai Bizottságot kötelezi a fellebbezéssel összefüggésben felmerült költségek viselésére.**
- 3) A Bíróság a European Thermal Paper Associationt (ETPA) kötelezi a csatlakozó fellebbezéssel összefüggésben felmerült költségek viselésére.**

Aláírások